

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

การแสวงหาข้อมูลข่าวสารและความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว

ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุไทย

Information Seeking and Tourism Information Needs Affecting
the Domestic Travel Behavior of Thai Elderlyณัฐจารี ปิ่นประภา (Nattjaree Pinprapa)¹ ประทุม ฤกษ์กลาง (Pratoom Rerkklang)²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุไทย โดยใช้แบบสอบถามและมีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้สูงอายุไทยที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ที่ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีเพศ การศึกษาและรายได้ที่แตกต่างกันมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้านความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวพบว่าเพศ การศึกษาและรายได้ที่มีความแตกต่างกันมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวพบว่าเพศ การศึกษา รายได้และสุขภาพจิตใจมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ การแสวงหาข้อมูล ความต้องการข้อมูล พฤติกรรมการท่องเที่ยว ผู้สูงอายุ

Abstract

This research had objectives to study the information seeking and information need for tourism that affected on elderly's domestic tourism behaviors. The research was conducted by the multi-stage sampling with 400 questionnaires of elderlies who lived in Bangkok Metropolis. The findings indicated that the samples with different sex, education, and income had significantly different tourism information seeking activities. Also, the tourism information need was significantly different depending on their sex, education, and income. Moreover, it was found that sex, education, income, and mental-health condition resulting in different tourism behaviors significantly.

Keywords: Information seeking, Information need, Tourism behavior, Elderly

¹ นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
nutjaree.pinprapa@gmail.com

² อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ ภาควิชานิเทศศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ pratoon.rerkklang@gmail.com

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมของประเทศที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในประเทศไทยโดยมีการขยายตัวอยู่ในระดับสูงซึ่งส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมากและยังเป็นแหล่งที่สร้างรายได้ให้กับประเทศอีกด้วยซึ่งในปัจจุบันนี้ธุรกิจการท่องเที่ยวนั้นได้มีการแข่งขันกันอย่างสูงและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ผู้คนในปัจจุบันมีความสนใจอยากจะได้เดินทางไปท่องเที่ยวมากขึ้นเพราะการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดในเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ ความตึงเครียด ซึ่งหากนิยามความหมายของการท่องเที่ยวได้นั้น การท่องเที่ยวจะหมายถึงกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นกิจกรรมนันทนาการที่ห่างไกลจากการทำงานอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีเรื่องของการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเป็นการเดินทางจากอีกที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่ได้มีการคำนึงถึงระยะทางหรือการพักค้างแรม (สุรดี ชิดชอบ, 2548)

อีกประเด็นหนึ่งที่เป็นประเด็นที่กำลังเป็นที่น่าสนใจของประเทศไทยในปัจจุบันนอกจากการท่องเที่ยวก็คือในปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยในอีก 7 – 8 ปีข้างหน้า ซึ่งนิยามของการเป็นประเทศแห่งผู้สูงอายุ คือ “ประเทศใดมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เป็นสัดส่วนเกิน 10% หรืออายุ 65 ปีขึ้นไป เกิน 7% ของประชากรทั้งประเทศ ถือว่าประเทศนั้นได้ก้าวเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ (Aging Society) และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) เมื่อสัดส่วนประชากร อายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้น เป็น 20% และอายุ 65 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้น เป็น 14% ” โดยประเทศไทยได้ให้คำนิยามของ “ผู้สูงอายุ” ไว้ใน พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ว่าผู้สูงอายุนั้นหมายถึง “บุคคลที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป” โดยการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุนั้นกำลังได้รับความสนใจเป็นอย่างมากทั้งในระดับประเทศ ระดับชาติและระดับโลก (ชมพูนุท พรหมภักดี ,2556,น.1)

ผู้คนเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยสูงอายุก็จะเริ่มหากิจกรรมทำเพื่อพักผ่อนหรือผ่อนคลายจากการทำงานมาตลอดหลายปีซึ่งการเดินทางท่องเที่ยวนั้นก็จะเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ผู้สูงอายุสนใจโดยจากการศึกษาพบว่าประชากรในกลุ่มผู้สูงอายุกำลังจะเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศที่สามารถสร้างความท้าทายต่ออุตสาหกรรมบริการต่างๆ ได้อย่างมากเพราะเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์การใช้ชีวิตสูงอีกทั้งยังเป็นกลุ่มประชากรที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นผู้มีอิทธิพลทางความคิด มีความพร้อมทางด้านกำลังทรัพย์ อีกทั้งมีความต้องการใช้เงินในเรื่องการเดินทางท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากซึ่งประชากรวัยสูงอายุนั้นเป็นกลุ่มที่ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยไม่ควรมองข้ามเพราะนักท่องเที่ยวในประชากรผู้สูงอายุนี้นี้จะช่วยสร้างการฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาเศรษฐกิจให้กับประเทศชาติได้ (พงษ์ ชัยชนะวิจิตร และคณะ, 2552)

การเดินทางท่องเที่ยวของผู้สูงอายุไทยนั้นผู้สูงอายุไทยอาจมีการแสวงหาข้อมูลโดยการสืบค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยวก่อนการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ โดยการแสวงหาข้อมูลของผู้สูงอายุไทยนั้นอาจมีการใช้สื่อต่างๆ เป็นช่องทางในการค้นหาข้อมูล ดังนั้นสื่อจึงอาจมีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไทยอยู่ไม่มากนักน้อย ดังนั้นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ต่างๆ ของการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ นั้นจะทำให้นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไทยได้รับข้อมูลข่าวสารสื่อต่างๆ และนอกจากการแสวงหาข้อมูลของผู้สูงอายุแล้วนั้นผู้สูงอายุยังมีความต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจหรือเพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมถึงสิ่งที่น่าสนใจของแหล่งหรือสถานที่ท่องเที่ยวและจากการศึกษางานวิจัยในอดีตยังไม่มีผู้วิจัยคนใดศึกษาเรื่องการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและความต้องการข้อมูลข่าวสาร

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวสูงอายุด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้จัดทำงานวิจัยนี้ขึ้นเพื่อศึกษาการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและความต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวสูงอายุโดยผู้วิจัยหวังว่าการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลักดันเศรษฐกิจของประเทศไทยในส่วนของทางการท่องเที่ยวภายในประเทศทั้งในภาครัฐและเอกชนให้สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้สร้างกลยุทธ์ทางการท่องเที่ยวต่างๆ ในสื่อที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวในกลุ่มผู้สูงอายุต่อไปในภายภาคหน้า

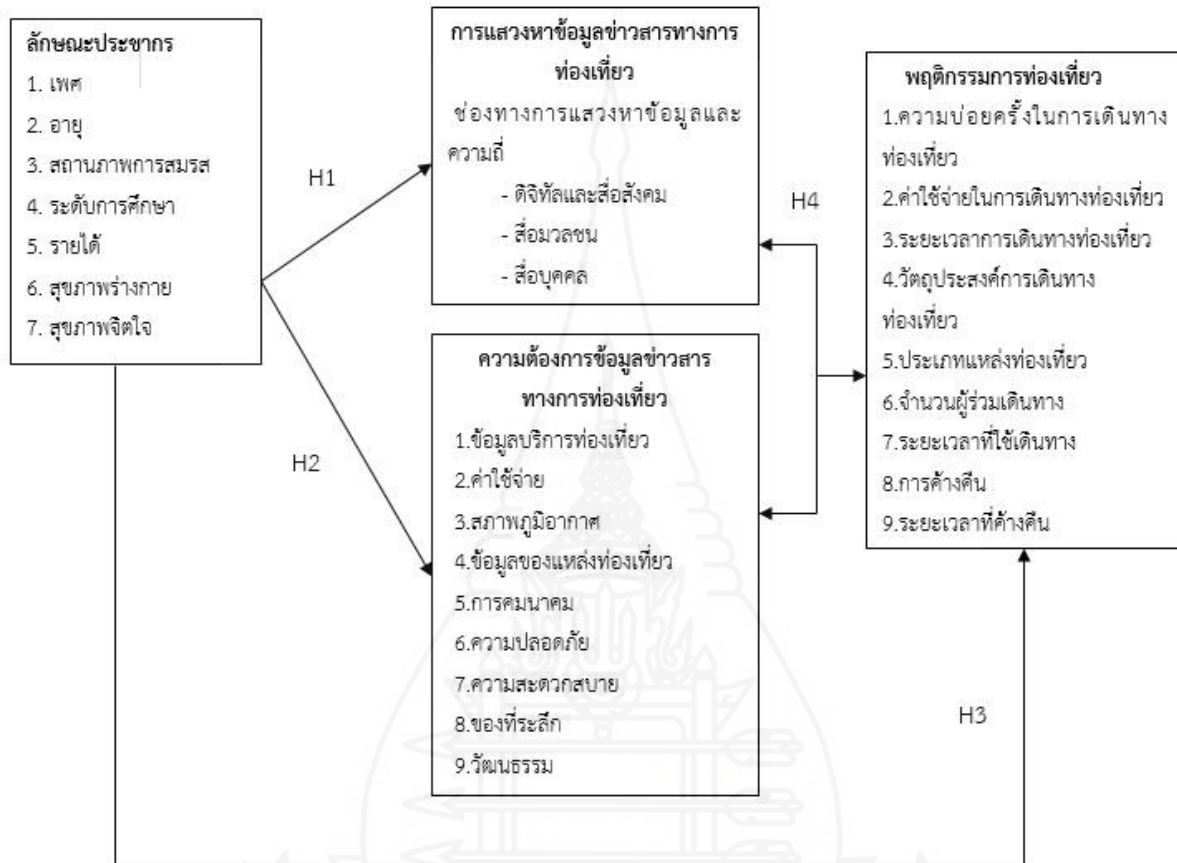
วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาการแสวงหาข้อมูลทางการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุไทยในด้านสื่อ ความถี่และเนื้อหาทางการท่องเที่ยว
- 2) เพื่อศึกษาความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุไทย
- 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุไทย
- 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข้อมูลทางการท่องเที่ยวภายในประเทศ ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวภายในประเทศและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุไทย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8
The 8th STOU National Research Conference

กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 400 คน

วิธีการศึกษา

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการสำรวจเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยผู้วิจัยได้จัดทำแบบ สอบถามชนิดปลายปิด (Close - Ended Questions) แบบมีตัวเลือกโดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเองในประเด็นเกี่ยวกับ ลักษณะทางประชากร การแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวและพฤติกรรมทางการท่องเที่ยว

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ประชากรและตัวอย่างในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ผู้สูงอายุที่เป็นประชากรของประเทศไทยใน กรุงเทพมหานคร โดยมี ประชากรของผู้สูงอายุชายจำนวน 391,177 คน และมีจำนวนประชากรผู้สูง อายุหญิงจำนวน 545,688 คน ดังนั้นจะมีจำนวน ประชากรผู้สูงอายุรวม 936,865 คน (กรมการปกครอง, 2559)

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธี การใช้สูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ในความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% จะได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 399 ตัวอย่าง แต่ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและจะมีการปัดเศษของจำนวนให้เป็นจำนวนเต็ม จึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยในครั้งนี้ ทั้งสิ้น 400 คน จากจำนวนของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตรงตามความต้องการของผู้จัดทำวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งเขตในกรุงเทพมหานครจำนวน 50 เขต เป็น 6 กลุ่ม ตามการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบประจำกลุ่ม ปฏิบัติงานของสำนักงานเขต ในการตรวจสอบติดตามและศึกษาในพื้นที่ต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะจัดแบ่งเป็นกลุ่มๆ ได้ดังนี้

1. กลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตวังทองหลาง เขตพระนคร เขตดุสิต เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตดินแดง เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง เขตพญาไท
2. กลุ่มกรุงเทพเหนือ จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางซื่อ เขตจตุจักร เขตลาดพร้าว เขตสายไหม เขตหลักสี่ เขตบางเขนและเขตดอนเมือง
3. กลุ่มกรุงเทพใต้ จำนวน 10 เขต ได้แก่ เขตบางรัก เขตบางนา เขตพระโขนง เขตปทุมวัน เขตสวนหลวง เขตคลองเตย เขตยานนาวา เขตวัฒนา และเขตบางคอแหลม
4. กลุ่มกรุงเทพตะวันออก จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตประเวศ เขตบางกะปิ เขตบึงกุ่ม เขตคันนายาว เขตมีนบุรี เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตสะพานสูงและเขตคลองสามวา
5. กลุ่มกรุงธนใต้ จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางแค เขตทุ่งครุ เขตราษฎร์บูรณะ เขตบางบอน เขตภาษีเจริญ เขตหนองแขมและเขตบางขุนเทียน
6. กลุ่มธนเหนือ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตคลองสาน เขตทวีวัฒนา เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตธนบุรี เขตบางพลัด เขตตลิ่งชันและเขตจอมทอง

ขั้นตอนที่ 2 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของทั้ง 50 เขตโดยสุ่มจาก 6 กลุ่มที่ได้มีการจัดแบ่งไว้ในขั้นตอนที่ 1 โดยการจับฉลากเลือกเขตตามรายชื่อเขตของแต่ละกลุ่มทั้ง 6 กลุ่ม โดยเลือกเขตในกลุ่มจำนวน 2 เขต ซึ่งได้ผลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. กลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 เขต ผลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 2 เขต คือ เขตดินแดงและเขตพญาไท
2. กลุ่มกรุงเทพเหนือ จำนวน 7 เขต ผลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 2 เขต คือ เขตลาดพร้าวและเขตบางเขน
3. กลุ่มกรุงเทพใต้ จำนวน 10 เขต ผลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 2 เขต คือ เขตบางนาและเขตปทุมวัน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

4. กลุ่มกรุงเทพตะวันออก จำนวน 9 เขต ผลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 2 เขต คือ เขตมีนบุรีและเขตบางกะปิ

5. กลุ่มกรุงธนใต้ จำนวน 7 เขต ผลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 2 เขต คือ เขตบางขุนเทียนและเขตบางแค

6. กลุ่มกรุงธนเหนือ จำนวน 8 เขต ผลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 2 เขต คือ เขตบางกอกน้อยและเขตตลิ่งชัน

ขั้นตอนที่ 3 คำนวณสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละเขตให้เป็นไปตามสัดส่วนของประชากรสูงอายุในเขตนั้นๆ โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโควต้า (Quota sampling) โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่าง}}{\text{จำนวนประชากร}} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม}$$

จำนวนประชากร

$$\text{แทนค่าได้ดังต่อไปนี้} \quad 400 \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม}$$

241,113

ตารางจำนวนประชากรจำแนกตามเขตที่สุ่มเพื่อเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างและจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม/เขต	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1.กลุ่มกรุงเทพมหานครกลาง		
- เขตดินแดง	35,359	59
- เขตพญาไท		
2.กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ		
- เขตลาดพร้าว	49,224	82
- เขตบางเขน		
3.กลุ่มกรุงเทพใต้		
- เขตบางนา	24,212	71
- เขตปทุมวัน		
4.กลุ่มกรุงเทพตะวันออก		
- เขตมีนบุรี	38,157	71
- เขตบางกะปิ		
5.กลุ่มกรุงธนใต้		
- เขตบางขุนเทียน	50,431	84
- เขตบางแค		
6.กลุ่มกรุงธนเหนือ		
- เขตบางกอกน้อย	43,730	73
- เขตตลิ่งชัน		
รวม	241,113	409

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ดังนั้น จึงได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้จึงมีจำนวน 409 ตัวอย่าง แต่ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่างเท่านั้น จึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยในครั้งนี้มีทั้งสิ้น 400 คน จากจำนวนของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานครจากเขตต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างออกมา

ขั้นตอนที่ 4 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตจากการเก็บแบบสอบถามออนไลน์ซึ่งจะส่งแบบสอบถามออนไลน์ไปตามกลุ่มโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่างๆ เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก เป็นต้น

นิยามเชิงปฏิบัติการ

- 1) ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปโดยเป็นประชากรของประเทศไทยอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร
- 2) การแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว หมายถึง ช่องทางหรือแหล่งต่างๆ ที่ผู้สูงอายุใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย สื่อดิจิทัลและสื่อสังคมที่ผู้สูงอายุใช้ สื่อมวลชนที่ผู้สูงอายุใช้ สื่อบุคคลและความถี่ที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลทางการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ โดยใช้แบบสอบถามในการประเมินเป็น Likert Scale 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ
- 3) ความต้องการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว หมายถึง ข้อมูลในด้านต่างๆ ที่ผู้สูงอายุต้องการจะทราบเมื่อต้องเดินทางไปท่องเที่ยวตามสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในประเทศไทย ซึ่งจะประกอบไปด้วย ข้อมูลบริการทางการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่าย สภาพภูมิอากาศ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม การคมนาคม ความปลอดภัย ความสะดวกสบายของที่ระลึก วัฒนธรรม โดยใช้แบบสอบถามในการประเมินเป็น Likert Scale 5 ระดับ จำนวน 34 ข้อ
- 4) พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง ความบ่อยครั้งในการเดินทาง วัตถุประสงค์การท่องเที่ยว ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบเดินทางไปท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งโดยเฉลี่ย ผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว จำนวนผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้เดินทาง การค้างคืน ระยะเวลาที่ค้างคืน โดยใช้แบบสอบถามในการประเมินเป็น Check list จำนวน 9 ข้อ และรวมค่าคะแนนเป็นพฤติกรรมการท่องเที่ยว
- 5) ระดับสุขภาพร่างกาย หมายถึง การประเมินตนเองระดับสุขภาพร่างกายตนเองของกลุ่มผู้สูงอายุที่กำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยจะมีระดับสุขภาพร่างกายให้ผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ทำการประเมินตนเองตั้งแต่ระดับ 1 – 10 ซึ่งระดับสุขภาพร่างกายที่ระดับ 1 – 5 จะหมายถึง สุขภาพร่างกายที่ไม่แข็งแรงและระดับสุขภาพร่างกายที่ระดับ 6 – 10 จะหมายถึงระดับสุขภาพร่างกายแข็งแรง
- 6) ระดับสุขภาพจิตใจ หมายถึง การประเมินตนเองระดับสุขภาพจิตใจตนเองของกลุ่มผู้สูงอายุที่กำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยจะมีระดับสุขภาพจิตใจให้ผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ทำการประเมินตนเองตั้งแต่ระดับ 1 – 10 ซึ่งระดับสุขภาพจิตใจที่ระดับ 1 – 5 จะหมายถึง สุขภาพจิตใจที่ไม่ดีและระดับสุขภาพจิตใจที่ระดับ 6 – 10 จะหมายถึงระดับสุขภาพจิตใจที่ดี

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ที่แตกต่างกันมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ที่แตกต่างกันมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะประชากรประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 การแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

1.1 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ โดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.2 การวิเคราะห์การแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ช่องทางหรือแหล่งต่างๆ และความถี่ที่ผู้สูงอายุใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย สื่อดิจิทัลและสื่อสังคม สื่อมวลชน สื่อบุคคล โดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.3 การวิเคราะห์ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้อมูลบริการทางการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่าย สภาพภูมิอากาศ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม การคมนาคม ความปลอดภัย ความสะดวกสบายของที่ระลึก วัฒนธรรม โดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ความบ่อยครั้งในการเดินทาง วัตถุประสงค์การท่องเที่ยว ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบเดินทางไปท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งโดยเฉลี่ย ผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว จำนวนผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้เดินทาง การค้างคืน ระยะเวลาที่ค้างคืน โดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

2.1 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ที่แตกต่างกันมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบได้แก่ t - test และ One - Way ANOVA

2.2 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ที่แตกต่างกันมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบได้แก่ t - test และ One - Way ANOVA

2.3 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3 ลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันสถิติที่ใช้ทดสอบได้แก่ t - test และ One - Way ANOVA

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

2.4 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4 การแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว สถิติที่ใช้ทดสอบได้แก่ Pearson Product Moment Correlation

ผลการวิจัย

ด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (57.7%) มีอายุ 60 – 64 ปี (59.5%) สถานภาพการสมรส สมรส มีบุตร (81.3%) การศึกษาระดับปริญญาตรี (54.8%) มีรายได้เฉลี่ย มากกว่า 25,000 บาท (59.5%) มีระดับสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง (92.5%) มีระดับสุขภาพจิตใจที่ดี (96.0%)

ด้านการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุมีระดับความบ่อยครั้งในการใช้ช่องทางหรือแหล่งข่าวสารทางการท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งได้แก่

1) สื่อดิจิทัลและสื่อสังคมที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เว็บไซต์ เอกชน เช่น บริษัททัวร์ โรงแรม ออนไลน์ เฟซบุ๊ก ยูทูบอยู่ในระดับปานกลาง เว็บไซต์หน่วยงานราชการ เช่น ททท. เว็บไซต์รีวิว การท่องเที่ยว เช่น readme.me chillpainai.com pantip เว็บไซต์ลือกรีวิว อยู่ในระดับที่น้อย อินสตาแกรม ทวิตเตอร์อยู่ในระดับที่น้อยที่สุดซึ่งสื่อดิจิทัลและสื่อสังคมที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย โดยสื่อดิจิทัลและสื่อสังคมที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ โลกออนไลน์ รองลงมาได้แก่ เฟซบุ๊กและน้อยที่สุดได้แก่ ทวิตเตอร์

2) สื่อมวลชนที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง โทรทัศน์ อยู่ในระดับปานกลาง นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ไปสเตอร์/แผ่นพับ/ใบปลิว คัดเอาท์หรือบิลบอร์ด ภาพยนตร์ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมสื่อมวลชนที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย โดยสื่อมวลชนที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ รองลงมาได้แก่ นิตยสารและไปสเตอร์/แผ่นพับ/ใบปลิว และน้อยที่สุด ได้แก่ คัดเอาท์หรือบิลบอร์ด

3) ช่องทางหรือแหล่งข่าวสารในสื่อบุคคลประกอบด้วยสื่อบุคคลที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อน อยู่ในระดับมาก ครอบครัวหรือญาติอยู่ในระดับปานกลางและบริษัททัวร์ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ไกด์ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมสื่อบุคคลที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง โดยสื่อบุคคลที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ได้แก่ รองลงมาได้แก่ ครอบครัวหรือญาติ และน้อยที่สุด ได้แก่ ไกด์

ด้านความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุมีระดับความต้องการข้อมูลข่าวสารในประเภทของข้อมูลข่าวสารท่องเที่ยวไทยของด้านต่างๆ ซึ่งได้แก่ ด้านข้อมูลบริการทางการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ด้านค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับมาก ด้านสภาพภูมิอากาศ อยู่ในระดับมาก ด้านข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ด้านการคมนาคม อยู่ใน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ระดับมาก ด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความสะดวกสบาย อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านของที่ระลึก อยู่ในระดับปานกลาง ด้านวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก

ด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยว

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุมีความบ่อยครั้งในการเดินทางท่องเที่ยวในช่วงระยะเวลา 1 ปี คือ 1 – 3 ครั้ง (42.5%) วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวพักผ่อนในวันหยุด (22.4%) ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบหรือนิยมเดินทางไปท่องเที่ยว คือ แหล่งท่องเที่ยวชายทะเล (18.0%) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย คือ 5,001 – 10,000 บาท (48.5%) มีการร่วมเดินทางกับครอบครัวมากที่สุด (37.8%) มีจำนวนผู้ร่วมเดินทาง 3 – 5 คน (43.0%) ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว คือ 3 – 4 วัน (51.0%) การค้างคืน คือ มีการค้างคืน (87.5%) ระยะเวลาที่ค้างคืนโดยเฉลี่ย คือ ค้าง 1 – 2 คืน (49.0%)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานของลักษณะทางประชากรด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจที่ส่งผลต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ที่แตกต่างกันมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่ที่มี อายุ สถานภาพการสมรส สุขภาพร่างกายและ สุขภาพจิตใจที่แตกต่างกันมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีเพศที่ต่างกันมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเพศหญิงมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยผลจากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต้น – ปลาย มีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างจากผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทและสูงกว่าปริญญาโท โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต้น – ปลาย มีค่าเฉลี่ยการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทและสูงกว่าปริญญาโท

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีรายได้ที่ต่างกันมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลจากการเปรียบเทียบรายคู่ของการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ในปัจจุบันที่ต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวแตกต่างจากผู้ที่มีรายได้ มากกว่า 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ มากกว่า 25,000 บาท

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ที่แตกต่างกันมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่ที่มี อายุ สถานภาพการสมรส สุขภาพร่างกายและ สุขภาพจิตใจที่แตกต่างกันมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเพศหญิงมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลจากการเปรียบเทียบรายค่าเฉลี่ยความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่ระดับการศึกษาแตกต่างกันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต้น - ปลาย มีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต้น - ปลาย มีความต้องการข้อมูลทางการท่องเที่ยวที่น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ระดับการศึกษาปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีรายได้ที่แตกต่างกันมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลจากการเปรียบเทียบรายค่าเฉลี่ยความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ในปัจจุบันที่แตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวแตกต่างจากผู้ที่มีรายได้ 20,001 - 25,000 บาทและมากกว่า 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่น้อยกว่า

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่ที่มี อายุ สถานภาพการสมรส สุขภาพร่างกายที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีเพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเพศหญิงมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่จากผลของการเปรียบเทียบเป็นรายค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีรายได้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลจากการเปรียบเทียบรายค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ในปัจจุบันที่แตกต่างกันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างจากผู้ที่มีรายได้ มากกว่า 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ มากกว่า 25,000 บาท

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีระดับสุขภาพจิตใจที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยผู้สูงอายุที่มีระดับสุขภาพจิตใจที่ดีมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับสุขภาพจิตใจที่ไม่ดี

สมมติฐานที่ 4 การแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

จากผลการวิจัยพบว่า การแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวและมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8
The 8th STOU National Research Conference

ส่วนด้านความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวและมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ตารางสรุป ผลการทดสอบสมมติฐานของลักษณะทางประชากรด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ สุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตใจที่ส่งผลต่อการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การแสวงหาข้อมูล ข่าวสารทางการท่องเที่ยว	ความต้องการข้อมูลข่าวสาร ทางการท่องเที่ยว	พฤติกรรมการท่องเที่ยว
เพศ	✓ $t = .341^*$ $p = .004$	✓ $t = 1.714^*$ $p = .025$	✓ $t = 1.370^*$ $p = .026$
อายุ	× $F = .378$ $p = .685$	× $F = .186$ $p = .830$	× $F = 2.217$ $p = .110$
สถานภาพการสมรส	× $F = .898$ $p = .408$	× $F = 1.422$ $p = .243$	× $F = .643$ $p = .526$
ระดับการศึกษา	✓ $F = 3.169^*$ $p = .024$	✓ $F = 3.356^*$ $p = .019$	✓ $F = 2.670^*$ $p = .047$
รายได้	✓ $F = 5.321^*$ $p = .000$	✓ $F = 4.056^*$ $p = .003$	✓ $F = 5.910^*$ $p = .000$
สุขภาพกาย	× $t = 1.073$ $p = .778$	× $t = 1.116$ $p = .506$	× $t = .109$ $p = .107$
สุขภาพจิตใจ	× $t = .003$ $p = .116$	× $t = 3.085$ $p = .333$	✓ $t = 1.011^*$ $p = .002$

หมายเหตุ เครื่องหมาย ✓ หมายถึง ตัวแปรทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมาย × หมายถึง ตัวแปรทั้งสองตัวแปรมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ตารางสรุป ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ความสัมพันธ์	การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร	ความต้องการข้อมูล ข่าวสาร	พฤติกรรมการท่องเที่ยว
การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร	1	.512**	.231**
ความต้องการข้อมูลข่าวสาร		1	.204**
พฤติกรรมการท่องเที่ยว			1

หมายเหตุ **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 (2-tailed)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง การแสวงหาข้อมูลข่าวสารและความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุไทย” สามารถวิเคราะห์และอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษา การแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างสูงอายุ มีระดับความบ่อยครั้งในการใช้ช่องทางหรือแหล่งข่าวสารทางการท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งได้แก่ ช่องทางหรือแหล่งข่าวสารในดิจิทัลและสื่อสังคมประกอบด้วย เว็บไซต์เอกชน เช่น บริษัททัวร์ โรงแรม เป็นต้น โลก เฟซบุ๊กและยูทูบอยู่ในระดับปานกลาง เว็บไซต์หน่วยงานราชการ เช่น ททท. เป็นต้น เว็บไซต์วีรกรรมท่องเที่ยว เช่น readme.me chillpainai.com pantip เป็นต้น เว็บไซต์ล็อกกริวิ อยู่ในระดับที่น้อย อินสตาแกรมทวิตเตอร์อยู่ในระดับน้อยที่สุดซึ่งดิจิทัลและสื่อสังคมที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย ช่องทางหรือแหล่งข่าวสารในสื่อมวลชนประกอบด้วย โทรทัศน์ อยู่ในระดับปานกลาง นิตยสาร หนังสือพิมพ์ โปสเตอร์/แผ่นพับ/ใบปลิว คัดเอาท์หรือบิลบอร์ด ภาพยนตร์ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมสื่อมวลชนที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย ช่องทางหรือแหล่งข่าวสารในสื่อบุคคลประกอบด้วย เพื่อน อยู่ในระดับมาก ครอบครัวหรือญาติอยู่ในระดับปานกลางและบริษัททัวร์ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ไกด์ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมสื่อบุคคลที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง โดยภาพรวมแล้วนั้นการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวในช่องทางและแหล่งของข่าวสารดิจิทัลและสังคม สื่อมวลชนและสื่อบุคคล อยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยที่ได้นี้นั้นไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Edewor, Nelson, Ijiekhuamhen, Osaze Patrick, & Emeka-ukwu (2016) ได้ศึกษาเรื่อง “ผู้สูงอายุและความต้องการข้อมูลข่าวสาร” ผลการวิจัยพบว่า แหล่งข้อมูลของผู้สูงอายุที่ต้องการมากที่สุด ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว (98%) ตามด้วยวิทยุ / โทรทัศน์ (92%) โดยมีความไม่สอดคล้องกัน คือ ผลการวิจัยของ Edewor, Nelson, Ijiekhuamhen, Osaze Patrick, & Emeka-ukwu (2016) พบว่า แหล่งข้อมูลของผู้สูงอายุมีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวซึ่งถือเป็นสื่อบุคคลเช่นเดียวกับผลการวิจัยของผู้วิจัยที่ผลการวิจัยพบว่าช่องทางหรือแหล่งข่าวสารที่ผู้สูงอายุมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารมากที่สุด ได้แก่ สื่อบุคคลซึ่งความไม่สอดคล้องกันคือประเภทของสื่อบุคคลที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลซึ่งได้แก่ สื่อบุคคลประเภทสมาชิกในครอบครัวและสื่อบุคคลประเภทกลุ่มเพื่อน ซึ่งจากการอธิบายของ Blackwell, Miniard & Engel (2006) กล่าวถึงช่องทาง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

การแสวงหาข้อมูลว่า บุคคลย่อมมีพฤติกรรมในการแสวงหาข้อมูลผ่านกระบวนการและช่องทางที่ต่างกัน กล่าวคือ ย่อมเลือกแหล่งที่เข้าถึงสะดวกและเป็นแหล่งข้อมูลที่คุ้นเคยหรือใช้งานอยู่เป็นประจำ

จากผลการศึกษา ความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว พบว่า ผู้สูงอายุที่กำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความต้องการข้อมูลข่าวสารในประเภทของข้อมูลข่าวสารท่องเที่ยวของไทยของด้านต่างๆ ซึ่งได้แก่ ด้านข้อมูลบริการทางการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ด้านค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับมาก ด้านสภาพภูมิอากาศ อยู่ในระดับมาก ด้านข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ด้านการคมนาคม อยู่ในระดับมาก ด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความสะดวกสบาย อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านของที่ระลึก อยู่ในระดับปานกลาง ด้านวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมแล้วนั้นผู้สูงอายุที่กำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับความต้องการข้อมูลข่าวสารในด้านต่างๆ อยู่ในระดับมากผลการวิจัยสอดคล้องกับ Pratoom Rerkklang (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การท่องเที่ยวภายในประเทศไทย ภาพลักษณ์และพฤติกรรมของประชากรในประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ด้านความต้องการข้อมูลข่าวสาร ผลการวิจัยพบว่า คนไทยส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลการท่องเที่ยวของประเทศไทยในระดับมากและมีความไม่แน่นอนแต่ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการโรงแรม ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินทางของโรงแรมและความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวโดยมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ว่าประชากรผู้สูงอายุที่กำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่างในผลการศึกษาวิจัยที่พบว่ามีความต้องการข้อมูลข่าวสาร ด้านความปลอดภัยและด้านความสะดวกสบาย อยู่ในระดับมากที่สุด และจากทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow (1943, p. 370) ได้อธิบายไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการความปลอดภัยและความสะดวกสบายจึงสามารถอธิบายได้ว่าการที่ผู้สูงอายุนั้นมีความต้องการข้อมูลข่าวสารทางด้านความปลอดภัยและความสะดวกสบายนั้นเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องการความปลอดภัยและความสะดวกสบายให้กับชีวิตของตนเอง

จากผลการศึกษา พฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุที่กำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความบ่อยครั้งในการเดินทางท่องเที่ยวในช่วงระยะเวลา 1 ปี คือ 1 – 3 ครั้ง วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวพักผ่อนในวันหยุด ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบหรือนิยมเดินทางไปท่องเที่ยว คือ แหล่งท่องเที่ยวชายทะเล ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย คือ 5,001 – 10,000 บาท มีการร่วมเดินทางกับครอบครัวหรือญาติมากที่สุด มีจำนวนผู้ร่วมเดินทาง 3 – 5 คน ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว คือ 3 – 4 วัน การค้างคืน คือ มีการค้างคืน ระยะเวลาที่ค้างคืนโดยเฉลี่ย คือ ค้าง 1 – 2 คืน สอดคล้องกับ พงศ์เสวก อนเนกจำนงพร (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการท่องเที่ยวของประชากรรุ่นเบบี้บูมในกรุงเทพมหานคร” โดยผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวของประชากรรุ่นเบบี้บูมในกรุงเทพมหานครนิยมท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนโดยท่องเที่ยวในวันเสาร์ – อาทิตย์และมีการเดินทางไปกับครอบครัวหรือญาติเช่นเดียวกับประชากรของผู้สูงอายุที่กำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อนในวันหยุดและมีการร่วมเดินทางกับครอบครัวหรือญาติมากที่สุด ทั้งนี้ กุลวดี แก้วกล้า (2550) ได้อธิบายการพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของผู้สูงอายุไว้ว่า ผู้สูงอายุมักมีการเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับครอบครัวเนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านร่างกายจึงทำให้ต้องมีผู้คอยให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอย่างใกล้ชิดและเนื่องจากผู้สูงอายุมีความนิยมเดินทางร่วมกับครอบครัวจึงทำให้ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจะเป็นช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์เพราะเป็นวันที่ลูกหลานเว้นว่างจากการทำงานหรือการเรียนและยังเป็นผลให้วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้สูงอายุก็เป็นไปเพื่อการท่องเที่ยวในวันหยุดพักผ่อน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “การแสวงหาข้อมูลข่าวสารและความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุไทย” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการศึกษา ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงประยุกต์

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือบริษัทนำเที่ยวเอกชนต่างๆ จึงควรทำการประชาสัมพันธ์ในด้านต่างๆ เหล่านี้ไปเผยแพร่ทางสื่อชนิดต่างๆ เช่น สื่อสังคม สื่อมวลชน เพื่อให้แหล่งหรือสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นและควรนำผลการวิจัยนี้ไปศึกษาถึงความต้องการที่จะรับรู้ข้อมูลของกลุ่มผู้สูงอายุและจัดทำข้อมูลเฉพาะสำหรับผู้สูงอายุเท่านั้น เช่น ข้อมูลด้านที่พัก ห้องน้ำ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในที่พัก เป็นต้น

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น ควรมีการจัดทำกลยุทธ์ที่เหมาะสมและสร้างความผูกพันในสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นมากที่สุด เพื่อให้ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวในสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและพึงพอใจในสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นๆ เพื่อให้เกิดการกระจายข่าวสารแบบปากต่อปากและทำให้สถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นมีผู้เดินทางมาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรมรวมถึงหน่วยงานเอกชนทางการท่องเที่ยวต่างๆ ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปจัดทำเป็นนโยบายทางการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อผู้สูงอายุ เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มผู้สูงอายุโดยเฉพาะ

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หน่วยงานทางการท่องเที่ยวในบริษัทเอกชนต่างๆ ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปจัดทำแผนการทำงานในหน่วยงานเพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้สูงอายุ เช่น การจัดการห้องน้ำให้เพียงพอ การจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุที่เพียงพอต่อการใช้งาน เป็นต้น

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรมรวมถึงหน่วยงานเอกชนทางการท่องเที่ยวต่างๆ ควรนำเอาผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ไปจัดทำแผนการดำเนินงานในการดำเนินการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้สูงอายุ และสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีการกระจายและทั่วถึงไปถึงผู้สูงอายุทั่วประเทศไทยและควรมีการเก็บข้อมูลที่แบ่งสัดส่วนเป็นแต่ละภาคในประเทศไทย

2. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในส่วนของภาพลักษณ์ ความพึงพอใจ การเปิดรับสื่อหรือปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติมด้วย

3. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกหรือการ Focus Group เพิ่มเติมด้วยเพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมในการวิเคราะห์เพิ่มเติมในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวและความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวในกลุ่มผู้สูงอายุ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

เอกสารอ้างอิง

- กุลวดี แก้วกล้า. (2550). พฤติกรรมการท่องเที่ยวของข้าราชการเกษียณอายุ, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กรมการปกครอง. (2559). สถิติจำนวนผู้สูงอายุของประเทศไทย 77 จังหวัดประจำปี 2559. สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2561, จาก http://www.dop.go.th/download/knowledge/knowledge_th_20170707092742_1.pdf
- ชมพู พรมภักดี. (2556). การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย. *บทความวิชาการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา*, 3(16), ฉบับที่ 16 (สิงหาคม). สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2561, จาก http://library.senate.go.th/document/Ext6078/6078440_0002.PDF
- พงษ์ ชัยชนะวิจิตร, พรชนก วรศักดิ์โยธิน, สุพัตรา สมศักดิ์, ศุภมา อำนวยมงคลพร, วนันธร กิจวานิชเสถียร, ศุภกาญจน์ แพรปราณีต และคณะ. (2552). กรณีศึกษา Baby Boom ต้องรู้จัก Lifestyle. สืบค้นเมื่อ 11 มิถุนายน 2561, จาก <http://minkk7.blogspot.com/2011/10/baby-boom-lifestyle.html>
- พงศ์เสวก เอนกจักษ์พร. (2558). *พฤติกรรมการท่องเที่ยวของประชากรรุ่นเบบี้บูมเมอร์ ในกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปทุมธานี.
- สุรดี ชิดชอบ. (2548). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะช้างจังหวัดตราด* (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- Blackwell, R. D., Miniard, P. W. & Engel J.F. (2006). *Consumer Behavior*. Mason, OH: Thomson Higher Education.
- Ijiekhuamhen, O. P., Edewor, N., Emeka-Ukwu, U., & Egreajena, D. E. (2016). Elderly people and their information need. *Library Philosophy and Practice*, 16(2), Paper no 1332 (February). Retrieved June 15, 2018 from <http://digitalcommons.unl.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=3629&context=libphilprac>
- Maslow, A. (1943). *A Theory of Human Motivation* Psychological Review, New York: McGraw-Hill.
- Rerkklang, P. (2017). Thailand Tourism Images and Behaviors of Thai people in Bangkok and Metropolitan. *International Journal of Humanities Arts and Social Sciences*, 3(3), 122-128.